

מוסף על המשמר
מס' 9 (841)
27 בפברואר 1987
כ"ח בשבט תשמ"ז

ערב יום הולדתה של הכנסת מנה
קול ישראל למספר חברי כנסת וביקש
מהם לשדר ברבה מחזוריות ליום הולדתה
של הכנסת. ואילו דברי הברכה:

אם לא תאבי היות נכנסת ליום הולדתה הכנסת

כנסת ישראל, הן כנסת
אם לא תאבי היות נכנסת
טלי פינ גוצה ונסת
והרטי שבועה מתרסת:

לא אהיה עוד מתעלמת
עם מלכות המתאפסת:
לא אהיה עוד נאנסת
במקומות — שלטון נרפסת:
לא אהיה עוד מתרפסת
מיל משללת — עם גושט:
לא אהיה עוד מקלסת
פלמלה — עקרים חוססת:
זו — שבמלאים קוססת,
זו — שנתכים פוססת,
זו — שהחוק הורסת,
ובכריאות היא כה גושסת.
זו שנגל האחרות פורסת,
אך בשנאות היא מבואסת,
ובגורמים היא מתגוססת,
עד כי עלינו היא נמאסת
רקם נוסת כי היא קורסת...
לזו — ברכה איני פורסת.

כנסת ישראל, הן כנסת
שקטנו להיות נכסת —
אתריות על גב עוססת
רב צוות היא מטוססת,
ובמחלקת היא חוססת,
פה רק אסת היא מיוססת:
מוצא לעם היא מתקססת,
בתיב של אור היא מפלססת:
גם בשירה חשג חוססת —
ראשה לא נח על זר או קסת,
אם נרד ואת תהא גורסת —
לער היא לא תהיה מוכסתו.

והנבחרת, זו הנכסת
של שנת למדיניות היא נכנסת,
פראנה פריצו ארסלת,
כי לא תאכה להיות מוכסת,
כנסת ישראל, הן כנסתו

● ח"כ יאיר צבן

האגף של אגף

הלו... חותם

הממשיכים האמיתיים

מכתבו בס"ד של אלון נאור מנהיג עסק (החום) 20.2.87 כנגד חותמנו האיש של פרוץ מלך מזכיר לי אותו מעשה בדרוריקן, שכח בשולי אחד מגאומיה. כאן לזהים את הקולו הנמוך איננו משכנע...

זה מה שעשה הכותב. ניטרים כגון "עודר כי פלצות" ולא פחות ולא יותר. אחוז צמירות, "ערפל המשטמה" וכיוצא באלה לא רק שהם חסרי פרופרציה, אלא שהם, פשוט, בלתי רלבנטיים לזרבים שנכתבו. גם יריבים פוליטיים או אידיאולוגיים חייבים לבור במלים, כפי שנאמר, חכמים היוצרים כדריכים, ועל מושגים כגון "ערפל המשטמה" אינו יכול אלא לומר: "המסל במזמור פוסלי" לא אנו, אנשי המחנה החששי-חילוני פולשים לשכונת מאה-שערים כדי לתת לתושביה תכתיבים כיצד לנהוג בחייהם. לא אנו מתפרצים לבתי הספר של האינרן העצמאי ולשינוי כרי להטיף באונייה על צינות וערכי העבודה ולא אנו מנסים לצפות בכנסת חוקים אנכרוניסטיים על אלה המסרבים לחיות לאורם, כפי שהיאר, כזורה פקודה ומפוכחח כל כך פרופ' מלר, במאמרו על ההשתלטות התורנית.

גם דרב קוק, לצערי, אינו יכול לשמש בעיני מאור הדור, אחרי שמצאנו בספרו "אורות" את המשפט הבא: "ההבדל שבין השמחה הישראלית, עצמית, מאווייה העניינים שאיפתה, חבונתה ועמדתה, ובין נשמת הגויים כולם, לכל דרגותיהם, הוא יותר גדול ויותר עמוק מההבדל שבין נפש האדם לנפש הבהמה, שבין האחריות רק הכולל כמותי נמצא, אבל בין הראשונים שורר הבדל עצמי איכותי" ומסר דרב קוק, ירושלים, עמוד קנ"ז, לא פחות ולא יותר: "מ"י שכן מוח, והדולקים אחריו — לא הם

להבחין בין אמונה לבין כפייה דתית

לא ניתן היה להציג בפני קוראי "חותם" ראיה טובה יותר לשטיפת מוחם של מתחרים (תחרים בתשובה) כמו גם של חברי כתות מיסטיקות אחרות, מאשר מכתב התגובה של אלון נאור (חותם) 19.2.87. אלון, המעיר על עצמו שחזר בתשובה, חתם את פרופ' מלר (חותם) איש" 23.1.87 שגש, שם, בין הפסיקים, התגים והנקודות, בתוך הדרכה הסרת המעצורים של המלים והמשפטים ניצוצי רעיונות ומחשבות שאסור ליהרר אף להגותם במסגרי הלב. לא כל שכן להשמיעם קבל עם ועדה או לפרסמם בכתובים.

כל קורא יוכל להיווכח על נקלה שמאמרו של פרופ' מלר רן בנושא מוגדר ביותר והוא ההשתלטות התורנית על הפרט ועל החברה היהודית-ציונית וסכנותיה. המאמר אינו רן כלל כמושגים כמו "דת", "דתיות", "יהדות", והוא נעדר כל מתקפה על היהדות או על האמונה היהודית, בהבחינו הבחנה ברורה בין "דת" ואמונה דתית, לבין קיצוניות חרדית המלווה השתלטות על הכולל וכפיית פולחני האמונה על כלנו.

אלון נאור, בתיכנות החשיבתי שלו, האופייני כל כך לחשיבה כיתית מיסית וראה ד"ח תעסגליר על הכתות, חתם את פרופ' מלר ללא קשר לכתב על ידו, הוא יצא בשפץ קצף כנגד פרופ' מלר, בלתיית פרשנות על החיים בקיבוץ הדתי, על דרב קוק ועל דרכי ה"ציונות" של אלון עצמו, שעה שבמאמר המתקף אין שום התייחסות לתנועה הדתית-לאומית או לתנועת העבודה הדתית, כמו מתחרים אחרים וראה במכתב של חיה חברוני כהשבע" 12.9.86 מגיע גם אלון על כל הבעת דעה הגוררת את הקו החרדי — ויהיה תוכנה אשר יהיה — תגובה מוכנית, מתוכנתת, ללא קשר בין הנושא

פתיחות ואיוון חד-צדדיים

ברכותי ל"חותם" אני מלא הערכה לעתון, שנתן כמה לרעה הגוררת את עמדתו הרעיונית ומכתבו של אלון נאור, חותם 20.2.87, מבלי להניע דעתי לגופו של אותו מכתב, בהיותי ברעה נוגדת להלטיין, לכבוד הוא לי שאנו נותנים כמה גם לדעות נוגדות, וזוהי גישה דמוקרטית וסובלנית, וראוי שמוריו ומעריכיו של אלון נאור ילמדו גישה זו מאתנו.

מי שקורא, בטעות או במתכוון, עתון חרדי, ימצא, שהבעת רעות נוגדת מתקבלת על ידו בתוקפנות, בנסות ובביקורת שאינה נעדרת המצמית וגירודים, בעתון "ערב שבת", מאותו יום (20.2.87) יוכל אלון נאור למצוא תגובה כתב חרדי, אחד חיים וילברשיין, המתייחס לדעתם של החרים, שנפגעו ע"י החזרה בתשובה, "הלוכי של נפגעי החשבה, הכולל חצי החרים גברים ונשים מתוסכלים, אכולי שאה פתולוגית... מטפטים לעיתונות ארט של עכנאי, וגומר.

חשוב שציבור הקוראים שלנו ידע, שפתיחות ואיוון בהבעת דעות הם מנת חלקנו בלבד, שעה שהצר החרדי, החרש זאת מאתנו איננו מקיים זאת עצמנו.

יעקב גולדברג
תל-אביב

ארנון אבני — גבר טיפשי?

בין הנוהגים והנהוגים הצבאים, יותר מ-99% הרבה גברים... זו ערכה, כמי שעוסק בשירות המילואים נעשה מניעת תאונות דרכים כצבא, אין לי אלא להגיב בכעס ובשאת נפש על אופן הבלתי של החבר ארנון אבני ("חותם", 20.2.87) — ייתכן שאבני בקיא בעיצוב גרפי (וכך לפחות) על פי הקריטריום בראש הגיליון) — ספק בליכי אם הצ"ל בקיא בכתיבה עיתונאית, בוודאי שלא כתיבת קורות, שאם כן, וזה חוקי, בודק, קורא סקרים, מנתח סטטיסטיקות וולמר את נושא הנהיגה בצבא, או אז היה למר שהנהג הצבאי הינו כמעט תמיד גבר, צעיר, חסר ניסיון, ועוד מאפיינים שונים, שלא כאן המקום לפרטם, ארוש ואומר שאיני מסוגל לתת את תגובתי הצבא הרשמית, למאמר התוקפני רנו, אך לא אכל לשקוט למקרא דבריו הבלתי נסמך והמזכיר הנכבד כמה פעמים שרוב את המילה "תועבה" לכתבתתו.

לעצם העניין, כבר תקופה ארוכה מוסק וחומר הסברה צבאי בנושא, עם המוטו — "הגבר, סע נכון" בווריאציות שונות, כאמור מל ואת, בהתבסס על סקרים ומיכדיקים שונים, העוסקים בכך, הם (בדומם) אנשי מילואים שעוסקים ומקצועם רנו גוני (מגורס) תועה ורוב, פסיכולוגים, פרסמאים, גרפיקאים ועוד...

החומר המופץ ביחידות הצבא, וזה לחשומת לב ואחרת בעצם היותו מופץ, נשק מקצועי, ומעט חריג מחומר צבאי שוטף, אין בו הוראות ופקודות — אלא כיוונים ונקודות למחשבה. כמובן שקיימת גם תועה הפרסומית — המביתית" כפי שקיימת מל מסע פרסום, נכון הוא שמטע זה מלוח במביל, בהרכה הרכה מקצועית, קורסים שונים (שלא כפי שקיים במיגור הארור, נלם הם בדרך כלל חובות), ימי עיון ותרגום בנושאים שונים ורובגניים, כלם, כאמור, להגברת הידע בתחומי הנהיגה ולהקטנת היקף תאונות הדרלים, מרבית הנהגים והנהגים ברכב הצבאי מבינים ומקוריים את הפעילות הזו ומה שלא ברור לכתב הנכבד, מסתבר, מובן להם, והוראה — יידיה חטילת במעורבותם בתאונות דרכים.

על ארנון אבני הנכבד לרעה כי אלא נפגעים מטפס בנושאים רגשים וחשקים ותגובתי לאימרה, אכ"א פנועים" היא "של נעליך... כאשר לרס"ד רכב ברוש פרסומאי" — אומר שאמנם חלק מהמסקנות נלקחו גם מחזות רעום של רס"ד רכב נלם רע בכר, מכאן ועד ניסיון והכפשה של הפרסומאים דרך עבודתם, הורחם רב, כמ"ש "ש לאבני רעיונות מבריקים אחרים, כושף אני בסוח שאלה ישקלו ע"י החרש המוסמכים, מחשבה תחילה, מלח, פורענות...

הכתבה הרוונה היא בתחלת ללא מחשבה תחילה, יש בה הרבה סיסמאות פרוצות, על תקווה כי הערותי שינו מעט את המסקנות מלח.

מאור

אנני וורחול נמסר חשבונו מחתקף-לב, לאנני התנאים למות מאוידס ולשכפל את מותו בחדפסים צבעוניים בפורמט גדול ובסרטי וידאוקליפס.

האיש שנולד עם קולח"ה ביד, אשר ידע להטעון את הבגליה בפיט אמונותיו רווי באירונות ראו ליותר מאשר משבצת של אינטשים אחרים בנייתו, אנני וורחול מעמידו הוודו של אמונתו המופ האמריקנית נגד ללא בוש (בציוריו, רישומיו, הדפסיו וסרטי) בערוות חרבות האניסטנט, השכפול והסרט הנע, הצריכה הקלה, "דפוס ורוק" אדישת למות, אונימויות הפרט, תכוכב הנערץ, הפרסומת, הטימן, המוסכם והסמל התרבותי-קולקטיבי, נעוה בתרבות מ' תוך יחס אמביוולנטי מחד גיסא, הערצת ההשתלבות ומאידך-גיסא, אירונות חשיר-פת הניוון.

השפעתו של אנני על האמנות המודרנית הינה יותר במישור של השקפת הער' עם האמנותיות, תפישת האמן ככוכב תקשורתי ותחיתת האמן כיוצרת מוכ' רת מוצר אמנותי — מאשר בעבודותיו כשלעצמן. בכך הוא דומה למרסל דושאן, אבו הרוחני.

אנני וורחול אמר פעם כי בעתיד אמן מוצלח יהיה זה שיוצליח לחשוף דימוי חותי בנשך שלילי שידור ישרי כלל-עולמי, בכך ייתשף, כבב' אחת ליותר אנשים, מאשר ח'מונה לזר, האחת והיחידה בלובר, דימוי חותי זה יישתל במזמורת הצבור, אבל כאמור רק לשנייה אחת, לוי שאחיהר ממנוי כבר אמר: מוכשר אחר ואמביוולנטי לא פחות.

אנני וורחול — האמן מוצר קססולות-אמנות, האמנות כסם וכקסם, במחשבה שויה אנני וורחול, אכן ראו למשבצת של אינטשים אחרים בעיתון עם כותרת בנושא, אניסטנט אנני נלחץ, עם קצפת ודובדבן.

אנני וורחול לעב ינלדו, האמן והמלחין את חלילית בליון אמנותי.

"עניין הראל היה שגיאה חמורה"

באוגוסט 1978 נערכה סידרה של ראיונות עם מאיר יערי הנוגעות לבעיות "בוערות" ובעיות בואבות מן העבר: פירוק קיבוץ הראל, הסגירה לברית-המועצות, פילוגה של מ"ם ועוד. חלק מן התשובות דימה שאקטואליותן עדיין לא פגה

מאת ישראל זמיר

לפני 40 שנה נערכו בפולין משפטים רבים נגד הפושעים הנאצים. באחד מהם ישב על ספסל הנאשמים ד"ר יוסף בילד מי שהיה "ראש הממשלה" בפולין הכבושה. עורכידין יהודי הסכים, אמיני לא היה חייב, להגן עליו ועשה את מלאכתו בחריצות שעוררה תדהמה גם בציבור הפולני. לאחר שהגיבותי בזעם על הופעתו המבישה הוגשה נגדי "תביעה פלילית" של אותו עורך דין יהודי באשמת "ריבוי". זהו סיפור על יהודי מתבולל - פרקליט של השטן

ההשקפה. בזכרתי בספורו של בילד משום שאת מלאכת ההגנה המשפטית עליו בבית־המשפט בקרואקיה ביצע עורכי־דין יהודי בשם ברטולד רספורט. באותה תקופה נהגו כמולוי משפטים רבים של פרשני־עצמאיים והמערכת המשפטית הפולנית ראהג לשמירת כל כללי המשפט, לא ובפצא עורכי־דין פוליטיים ובזוהר אף יהודים. אשר היו מוכנים לקבל על עצמם את התפקיד ליצור רוחותם שלמים כאלה כפי ית הדיון. פרקליטות המדינה תחילת למנות על רעת עצמם מניגד מבין עורכי־דין העליון היה לקבל את המגזר לא כפרעיה אף. עורכי־דין שואים משקים המדינה נקבע עם גלל, כל עורכי־דין היהודים נראים לרבות לזמן כוח החתשם ברוחנות המיוחדת. ואמנם כל עורכי־דין היהודים ניצלו את הזכות הזאת להגן על הפרקים הנאיבים, פרט לאחד, ברטולד רספורט.

[illegible]

למחרת פרסם הרישמה הזאת קיבלתי דרכה תשובה של
היהודים ופולנים כאחד. זה הביע הודות עמוקדי במה עשיתי
פוליטיקה אפילו תוקפון את הרישמה כשהם מוכיחים את
הקיימות משלהם וזהו תוקפן אימור הרישמה, כי פרופסור, רות'
אלה היה חכם כל לבקב על עצמו את הסגוריה במשפט
ביתנים במשך הששטש וסגוריה היהודי. כי כשהם משת
כדי להציג את בילד במקדש שידיו נקיות מן הדם היהודי. זה
היה אנוכ, חבר במפלגה האנטיצית. את מילא קולות
הקדורת של במפלגה חוקית, אפילו היה זה במפלגה
התופעה הזאת לא נתנה לי מבוח התחלתי לאמון מיד
ההסגוריה היהודי. כעבור שבוע פרסמתי הרישמה נוספת של
כתבתי בני החרוץ. בעקבות רישומי (קולור), ההסגוריה
התופעה של פרופסור במשפט בילד, נדע לי והיה
הבאיהם הישן הוא גרעני במלחמה לא שרידא, זה
ברוחה ער דנתה 1947 הודות לסיוע שוקי במרוצת זמן
ששם. אבל נאום התנהג המפורסם של, שאל פרופסור
היה רשע שעת עלי נאומי, ובילד השני של. אומדן כזה
היה אבי. עד כה חשבתי שפרעני יכול היה להיות אנטיצית
ביותר של זה השחוקה שנתן כי את הדת האורית.

עלי לציין — המשכתי באותה רשימה — שהתנחול
המפורסם כסגוריה של דרצה היהודים עוררת תימחה. וזה
התחממות כחברים רחבים של הצבור הפוליטי. וזה
מבקש, כנראה ביחולו, להלן על התופעה האנטיצית של עלי
שקטעו משהם חשבו שהגיעו כן כסגוריה ממהם במשפטם של עשה
פוליטיקה מיותר הדרושים במחשבות אחרות.

מוסטרי
עיתונה של חנוכה השומרון והמין
במולין בעיריכת המזכיר, שנה השנייה
הכתבה נכד ע"ד המוסק

MOSTY

Wschodni strażnik w tygodniu

Nr 7 (128)

Koncentracja oddziałów

Industrii Wroclawsko-polski

Nowy alak

ר' יוסף בילר - מושע נאצי, סגן מושל פולין הכבושה

[illegible]

זב אישום ונד מארק וינטרוב וכיום גפן שרד העיתון

ההחלטות למרס את כתב האישום, לרבות כל הביטויים הנגזרים, התגבשו עקב את ציפיותיו, ולא רק מכתיב קודמים המגנים את המורכבות והמורכבות של הפרסומים ב"מסמך", אלא ששיטה עורכיהם, מן הכוללים כפוליו, מים שני ירחים וארכה של פולנים. הודיעו שם שם מכונים ללא תאית בתביעה שהוגשה לרדיו עורכיהם. מפורסם. הם יעשו זאת ללא כל השלום. מתוך הזהירות של דברי, הם התחייבו ממנו לא רק בשל העובדה שהדיווח הודו אכן על עיתון נאצי שמסנן כל בול, אלא גם בגלל "החריצות המקצועיות" שנכללה לדעתם, כאסימות חורשים

אני כבר חשבת על סוער עליהן לישראל. והיה כבד
הדורסן. לא שדברי ישראל ראו בוורשה. ישראל בודיל הסנות.
מגע ממש. את הדיכאון. הנה טען. כי עלי לבדול בערית
מוסטי. כי עוד ניתן לעשות זאת. ועל ואת ידעתי. כי עוד נר
לא אבול לעכב את עלי. שכן אושט הערית הנהל התאמצות.
חששתי שאשרא כבנתי. בנתיים התחילו השלבים המפורסם
של העלי המושפס. זה היה דרוקא אוסיוני לאחור ופומרט.
העלי הער. משפט מליני. צעד בכתביהמשפט שכתתם
פעילותו בדענה המכונן מכילון שחיתון. מוסטי צא לאור
בעיר לודו. וזה בדכרית נכתבו בעיר. והי העברית היתה רבית
לבאותה להתכרר בבית המשפט החתוני בעיר. וה
למרבית האלה עוד רפומרט. שורה איש מקצוע מפולס
תגיש שער. ודרוש לקיים את המשפט דרוקא בקראקוב. את
מסורביהי. וזה הכרז ל את פשו דכרית. אתה — אמר —
רפומרט שני בקראקוב. קשרים מספיקים. גם על המושפס
חוז מזה. בקראקוב דידע באודית האקטיומיות עם היום. אם
המושפס יצטרכו לפסוק. כינך לבין רפומרט — אתה אבול.
המושפס היה המנה בעיר. אך כאשר קראתי את הערוער
רפומרט הבנתי. כי אכן שני סיבה נותנה לקיים את המשפט
בקראקוב. שני רפומרט ניסה לעשות את החוק על ידי. פירוש
חוק מאה הוא טען. ועתה. מוסטי. ממש בקראקוב
בקראקוב. מקום מפור. ואני עצמי קראתי את מאמריו ותושפס
בקראקוב. ואני גם נצבתי לעצבית.
אני מסורביהי. שני חוקים. והתאמתם. וזאת. היה
תגיש חשבת לערוער. שבה טען. כי. והאקטיוני המנהל
ברגורל רפומרט ממש. את. חזק פירוש מנחם. והי. וזה
אם היה לישראל. אינה חוקים למשל. להעלות את שוקטור. וזה
אם לקבל את התחל. שערית הדינן נבחרה רק במקום שני
אם לקבל את בקראת המאמר. וזה. אשר. לתוך
האחוז רפומרט היה בקראת המאמר. וזה. וזה. וזה. וזה.
המושפס. כי התוכן טיפס. על. וזה. וזה. וזה. וזה.
שני טען את העתה. ואני גם נצבתי. הערעה. האמנם עוד
רפומרט ידעו מבה המשפט לטען. על. אתה. וב לקיים שם
את הבריו המשפט.
רפומרט נכשל. ועתה. לקיים. את. המשפט. בקראקוב
נחתה. המורל. לשמיעת התבונה. כלודד נקבע לקדש 1946.
אם הייתי כבד בישראל. והאקטיוני על. כי. שני. לא. לא.
מולו. משפט הדינן. את. הנה. פירוש. לעלות. לישראל. ביום
העבר. שער. הדינן. המורל. חשב. לאן. עוד. מאלי
המנהל. עם. האקטיוני. חזק. וזה. וזה. וזה. וזה.
המנהל.

מחפשים את הבן האובד

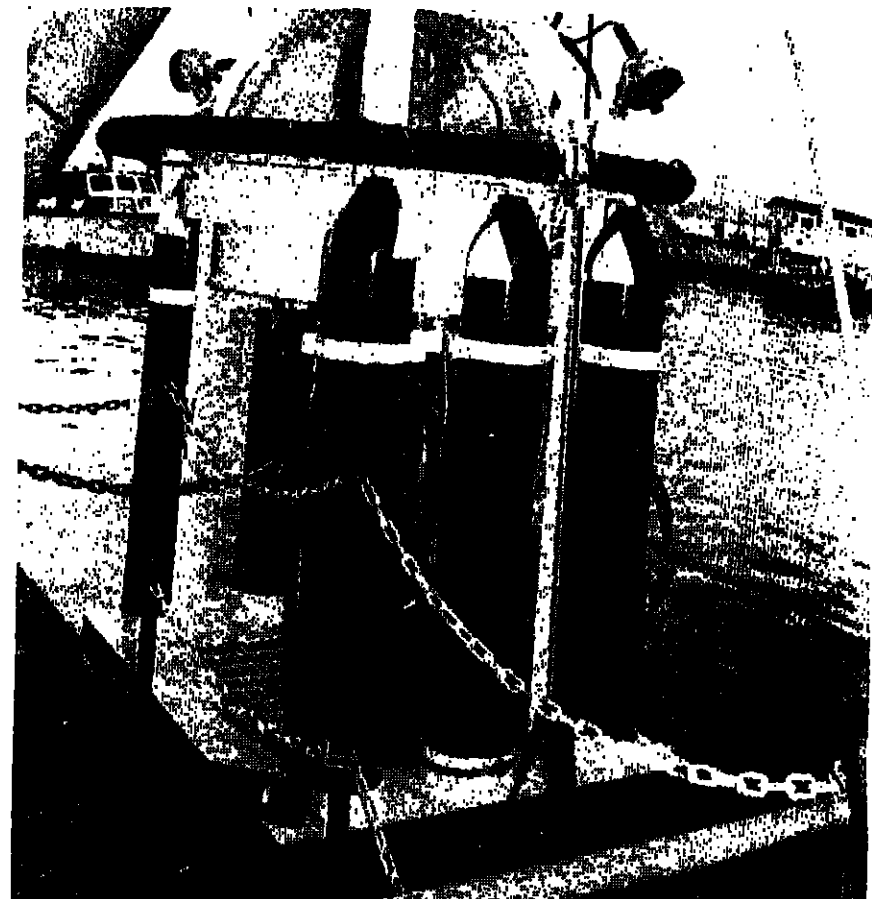
שני האזרחים הללו חיים בחלום ובתקווה גדולה.

תקוותם היא למצוא יום אחד את הצוללת האבודה. דקר"ר ש"נעלמה בים התיכון לפני שנים רבות ולהשתתף בשלייתת מן הים. בתוך הצוללת נמצאים בני-הים של השנים. אבות מחמשים את הבנים הנעדרים במין עקשנות שאין לה אח ורע בעולם.

שכרון מעמקים

הופך להיות נרקוטי. ומשמיע על הצוללת. מעומק של 57 מטרים קיימות מינבלה של צלילה באוויר דחוס, ולמיכך משתמשים בחללים. ההליום טוב יותר, אולם כתוצאה מהשימוש חייבים לחמם את גומי של הצוללת בעומק. לחיל הים מערכת מיוחדת הנותנת תשובה לבעיה זו.

בילת'ם מספרים לנו על שני אנשים, כבר לא כל כך צעירים, שהתקשו לעבור ולשרת במילון אים ביחידה למשימות תת-ימיות. חיל הים, באופן חריג ב"מקצת, התיר את השירות הזה והכשיר את השניים למקצוע הצלילה. אחת לתקופה הם מתייציבים לשירות מילואים, מצטרפים לכל משימה לשבועות רצון מפקדי היחידה.

חללית צוללים למעמקים

המפקד אחר בתחנות הים, בעומק 90 מטרים, התנסה היה גדול חיל הים באותה תקופה לא היה מסוגל לצלול לעומק כזה. מספר סאל' יוסי, שנה שלמה נצאנו מדי בוקר לים בכל מזג אוויר, ניסיון מטנסים שונים - וללא הצלחה. הרגשנו מעטסכלים. נוכח העובדה שהטכנולוגיה מצאתה אותנו. לאחר חודשים רבים, בהם הוברר לנו כי חיל האוויר זקוק מאוד לחלקי הציד, רכשנו מערכת מתוחכמת ויקרה שתקנה לנו יכולת צלילה למאה מטרים.

ביום שני נצאנו עם המערכת החדשה לים. ביום שלישי נצטוו ביום ששי חזרו לחוף עם כל הצוד. למחרת חזרנו לים, כללית כייף כנחוג לאורח מאמץ, אומר יוסי. כנחוג בצד'ל העניק מפקד חיל האוויר, האלוף עמרם צמיר, בקונקס וסקי גדול למפקד היחידה, ביום שני נחל חבקות, מתחים, את חבקות מקטנסים, את חבקות ומסלילים, אותו מחזיקים אל חלקים, אז אין בריחה אלא לשנות נתיב.

פעם חזקנו אנשי חילת'ם לאור באר שבע תושב חער, גרזני במצוא, טבע בתוך גב מים סביב הנב עמד כל השבת אים לא תוצאו אותו מחמרים, אתם מורים' אמר לצוללני היחידה, אחד מקציני חילת'ם שהכיר את מנתני העדה הגרזנית, חוז בטוח שהטובע כבר מת, הוא ידע כי עורכים הגרזנים תאמלא ואמר להם: אתם יכולים לשים כבר את חבצ'ר על האש. הצוללנים איתרו את הגופה, משי אותה מחמים והשתתפו בחאמלה.

בחיל האוויר מכירים היטב את חילת'ם והבים לאנשיה. סאל' יוסי מספר כי לפני שבוע, כאשר חזרה על מבצע מסובך שבוצע אנשי, זמן אותו קצין בכיר בחיל האוויר להצטרף אליו לסיור, חזרו אמונת, ממעמקי הים למרחק השמים הוא אמר: לפני שלש שנים נפל ציור של חיל האוויר, לנח: הים כתוצאה מנסחת טכנות לחיל האוויר היה חושב כמיוחד לאתר את היחידה ולמשימות: אותו לשם חתוקי על נסירות חקקה, המשימה חוסלת על חילת'ם אל חאוויר שגר חובט תדמורל חמשה תמנה אל צל טכנולוגיה שמעל מן חמים וחציד

ציוד בעומק 90 מטר

בעדיות היחידה במספר מקצועות תת-ימיות, גורם לחיותה מבוקשת ביותר גם מצד חקטור האוויר, לא אחת מונקת היחידה על-ידי צולל או המשרה. כדי לסייע באיתור, והיפוש אורחים שטבעו, סיפורים מתחם זה לא חסרים, ומפקד היחידה מנדב לו כמה מרחבים.

לפני זמן מה, טבע אורח בריכת המשושים שבגדת המין סביב חריכה עמדה משפחתו, וללה, אנשי חסידים וחושן במקום במסוק וחלקי לוחש את המשימה בצעו צולליתוק ומעטת ואחר הצעירים, חלומה נוגלתה לצלל הצעירה יחידה או עברור, חמשיה תר האוהר עם גומה אדם מתחת למים וחוזר נרדע חורחוק וחברון בכך, אחז את ודו של הצעיר, ונתן לו, לחתוק, בגומה עד שהתבררם על שמת חביבה וחיתוק את חמשפחת מתמקים.

כעבור ליד מבוצעת בצוות של שני שוללים לפחות, חבטיות: מעל לכל המעלה אלה נשוי חקיקל צורכל בגין חמלה באחת, המערכת יכולה להיות קיימת לכן חושב שיהיו שנים רק בסוג שיוח של משימות תותם מפקד היחידה באום אישי על אישור, אומר סאל' יוסי צורכל בודו.

קומץ קצינים וחיללים בחיל-הים שולח כל דבר שישקע: אנשים שטבעו, ציוד שנפל, ספינות ששקעו ואפילו מוקשים תועים - יחידה למשימות תת-ימיות בצה"ל - חשיפה ראשונה

מאת אבי בניהו
צילם בועז לניר

צלילה ליצור מיציאה

אחת לשנתיים-שלוש יש גוס קטן ליחידה. מרחי הצלילה עוברים בבסיס קורס, בו הם מתודעים למעמקי הים ומקבלים הכשרה על הכלים המיוחדים של היחידה. בתום השנה חותמים על יתרת שירות של ארבע וחצי שנים, ועוברים על הוצאה את סמל היחידה.

יש משחו מתסכל בעבודת חילת'ם, מרים ביחידה, צולל וחציבור. שמע ומכיר את הקומנדו הימי, שאופפת אותו החוליה על חמיבצעים העלומים שלו, יש להם ודמיות של מוטסים, ובצדן בילת'ם נאבקים עדיין על מקומם בצולל בתוך חיל הים הם מוכרים היטב.

מפקד היחידה סגן אלוף יוסי: אכן, לחמי הקומנדו הם מייסורים - אני באמת לא יודע מה קל יותר לחילת'ם מל האויב להסתער ולירות, או להתמודד מל מוקש מתגמד לעצם מתחת למים, כאשר איך יודע מתי הוא מתפוצץ, קר, רות, מפחד, יש זרמים חזקים וכו'. אני שירתתי גם בקומנדו וכעת בילת'ם ובאמת שאינו יודע את התשובה ודרשה תעוק מיוחדת לשרת בילת'ם, אנתו משחקים בחומר נפץ כמו ילדים בלגו. זו עבודה מטורפת! אומר יוסי, לרשות אנשי

זם אחד, אם וכאשר יאתרו את הצוללת האבודה. דקר"ר יצמץ הביר אצל סגן אלוף יוסי מפקד היחידה למשימות תת-ימיות של חיל הים. הבעיה המקצועית, כיצד לחנך ולשלות מחממם קים עצמים כבדים היא הבעיה שלו ושל חילי היחידה המיוחדת עליה הוא מופקד.

היחידה למשימות תת-ימיות (ילת'ם) בחיל הים קיימת מאז שבע שנים כיחידה מיבצעית עצמאית. בלי פרסום, בלי חילה, עושים קומץ הקצינים והחיללים ביחידה שורת פעילות מגוונת ומקצועית מאוד, מתחת לפני המים, בעומקים גדולים, בניגוד ליחידה העוללת של חיל הים - הקומנדו הימי, לילת'ם אין אופי חקקה, העבודה היא משו אחר, כל דבר בעיניו מתחת למים הופך לבעיה של היחידה, תיקוני ספינות, טיפול במערכי חרונה של חמלים, חבלה תת-ימית, צילום בעומק ושליית עצמים מוקרקעת חים.

מתוך אופי העבודה חייבים כל אנשי היחידה להיות צוללנים מקצועיים. לילת'ם, חמבוסס על התגברות, אין בעיות של כוח אדם, אנשים אוחמים את העבודה ונשארים בשירות שנים רבות.

מציאה ליצור צלילה

דונאלד ריי, המפיק במאי תסריטאי

האמריקני טיפוסי של תשדירי הפרסומה. לפני פרישת קרייזלר נמכר כמעט 90 אחוז מזמן השידור של "אמריקה" כשתשדירי בן 30 שניות עולה כ-175,000 דולר. אפילו אם תמצא איי.בי.סי. קונים לזמן השידור כולו, היא לא תספק רווח מן הסדרה. רוב הסדרות הקצרות מפסידות כסף, אלא אם כן משרדים אחרים בשידור חוזר, ואפילו במקרה זה אין הרווח מובטח. השדר הוותיק בוב בייט צופה כי איי.בי.סי. תפסיד 10 מיליון דולר בסדרה זו.

רווח והפסד אינם רק כסף

ערכה של "אמריקה" אינו יכול להימדד אך ורק לפי הכרוז שיופץ ממנה. לגבי רשת שוכנתה אך במקום שלישי בסקר רדת הקהל הפרסום שווה כל מחיר. אפילו אם יצאו רק ערב אחד בסדרה, יעלה שיעור הצפייה בתוכניות האיי.בי.סי. לגבי תחנות המסונפות לאיי.בי.סי. תאפשר הסדרה הקצרה גיוס של קהל צופים גדול יותר בחורש פברואר המבריק, ששיעור הצפייה בו קובע את כמות הפרסומה המתקבלת בשלושת החודשים שלאחריה. אנו מצפים לעלייה בפרסומה משום שאנו חוזים גידול בקהל הצופים. אומר רון מולרה, נשיא תחנת הטלוויזיה המסונפת לאיי.בי.סי. באלבני.

עם התקרב מועד השידור מלבה לאיי.בי.סי. את אש המחלוקת. הרשת שלחה לתחנות המסונפות לה סרט תעמולתי של 30 דקות, בשם "הסערה על אמריקה", שישודר לפני פתיחת הסדרה. הסרט כולל קטעי סרטים על כיבוש אמיתי — הכיבוש הנאצי בצרפת — ובנוסף על כך העדות של מלומדים כאוג' הרוורד, במכון הובר ובמכון לטכנולוגיה של מסצ'וסטס. מיליון עותקים של דומן בכריכה רכה, המבוסס על הסדרה הקצרה, כבר מצויים על מרפי חנינות הספרים.

הסוציולוג טוד גיטלין מאוני' קליפורניה בברקלי, מרסמכא בתחום חכניות טלוויזיה, אומר כי "אמריקה" מוכיחה שהרעיון הדימוי לא יראה משהו מדי לגבי תחודש המכריע של הטלוויזיה, ואכן, אפילו האורנים המארכיסטיים בסדרה אינם מסוגלים להשתלט על הליברל. אחד הגורמים המכריעים ב"אמריקה" מעיד: "עשר שנים אחרי ההפיכה המהוורה ביותר בהיסטוריה קיימים עדיין שחיתות ופאר בקליפורניה..."

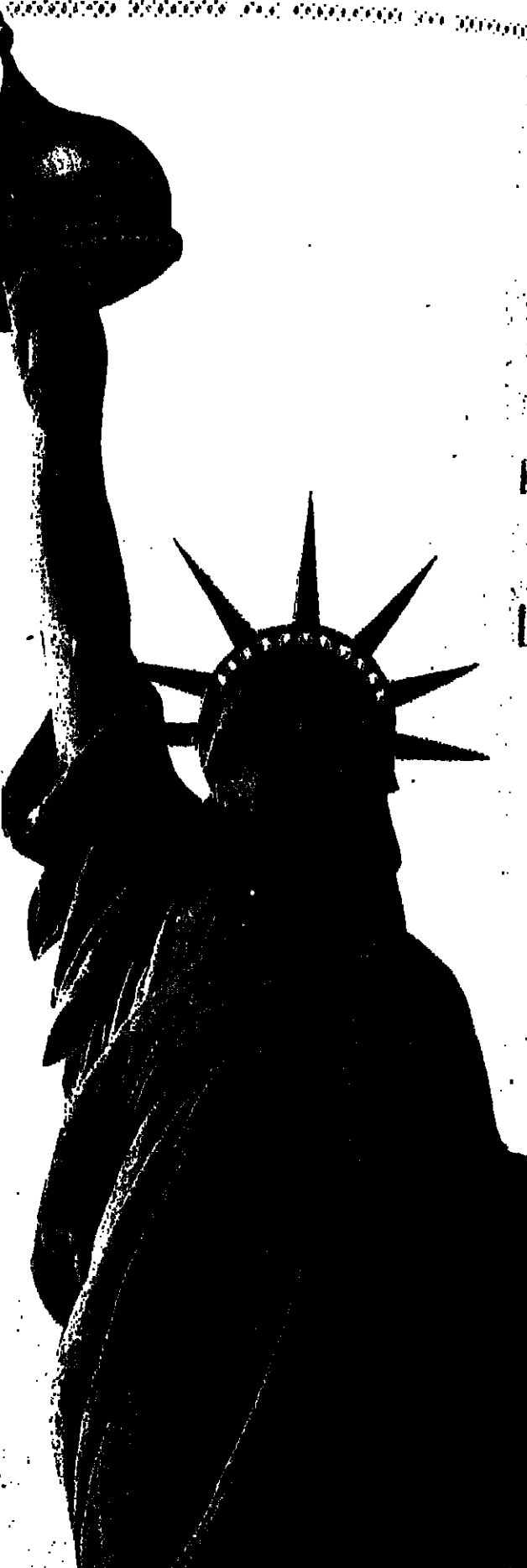
כי "המסודות והארגונים המתוארים אינם אמורים להיות דומים לבעלי אותו שם היום".

לגבי סרט הגורם רעש כזה היתה ל"אמריקה" התחלה צנועה. בעקבות שידור "היום שאחרי" באיי.בי.סי. בשנת 1983 — שהיה תיאור רביעצמה של הדיים אחרי התקפה גרעינית — רדש בעלה הסרט השמירי בן שטיין מן האיי.בי.סי. להפיק סרט על אמריקה תחת שלטון מוסקבה. בראשיתו משהדור, הבוח המגנה מאחורי הסדרות הקצרות של האיי.בי.סי. וכיום ראש תכנית הבידור של הרשת, ביקש מרפי לחבר תסריט סטודנט מבית כי קיבל את החלטתו כדי להפיק את דעתם של השמירנים שאחוז בנשק נגד "היום שאחרי". אך מקור אחד באיי.בי.סי. אומר כי הצער "נראה בעליל כחלק מתרגיל של שיווי משקל". ריי, המתמחה בסרטי טלוויזיה על נושאים אקטואליים, הפעיל למען הפרויקט שבעה תחקירים. הם עסקו שישה חודשים בבדיקת אלטי שנות היסטוריה, למן כיבושי האימפריה הרומית ועד לחיים כיום מאחורי מסך הברזל.

"אמריקה", שחוכן תחילה הסרט לערב את, גדל תוך זמן קצר לסדרה מתוכננת של 20 שעות שאמורה היתה לעלות 50 מיליון דולר. גודלו של הסרט מוטל כספק לאחר שהבית "קפיטל סיטיס" קנתה את איי.בי.סי. אך אז הגיע עידוד מצד בלתי-צפוי — הקרמל. בדיוק כאשר התגלה הורשה התחילה לבחון את הפרויקט בחיבה מחמירה. אימו הסובייטים במעשי גמול נגד משרד איי.בי.סי. במוסקבה, אם "אמריקה" אכן ישודר. סטודנט, בצער שיש חושבים אותו לערמומי, אמי כי האיום הוא יובא בחשבון כשתחלל החלטת אם להמשיך במצב. יומנים אמריקניים פרסמו מאמרי מערכת נגד בניית "אמריקה" — ועם "גיינדרק מוסט" — תודה בבחינת "תקשורת גדולה".

לדברי מקור באיי.בי.סי. לא התלהב פקידה הקפיטל סיטי" מן התסריט, אך הלחץ הגיע אותם להמשיך.

לאיי.בי.סי. הגיעו למעלה מ-4,000 מכתבים שתקפו את "אמריקה". פי שלושה מן המספר שקיבלה החברה לפני שידור "היום שאחרי". מכתבים נוספים נשלחו לפרסומאים. לפני כמה שבועות חזרה בה חברת "קרייזלר" מהקצבתה ותאמרת ב-5 מיליון דולרים לפרסומה למען "אמריקה". תושב המרכז של הסרט — טענה החברה — עומד בניגוד למסר האופטימי,

הרוסים כובשים את אמריקה

בזכות שאלות כבדות משקל כבדירות, רשקוטיה ומוני האמריקנית. ואולם מוחל ליומרת הפוליטיות נראה שהם בעיני רבים כרעיון הוליוודי דוממדי — תעמולה נגד משקל — המחפש סיפור משכנע. אנשי הטלוויזיה חוששים. על הפתיחה הזו איטי מאור, אומר דייוויד קראנק, מנהל תחנת ציבור של תחנת טלוויזיה בסיטסברד. אינני יודע מהו ימתין קהל הצופים עד שמשהו יתרחש. קיים קישוריות כוכב הסדרה, שותף לתודה זאת. הוא משהו לא חשוד הראשונות שלה לפתיחה של רומאן רוסי איטי.

מבח על גבעת הקאפיטול

בומות בשדרות מריסון מניחים כי "אמריקה" תספק צופים רבים, אך כי חלק מהם יגשור אחרי עין ופחד האיטי, וכי יספידו תמונות כגון טבח הקונגרס ופחד הקאפיטול. לגבי הסדרה חזרה האיי.בי.סי. קהל מה "מסכת" של 130 מיליון — כלומר מספר האנשים שיש לפחות בחלק מן הסדרה — וישעור ממוצע של 32 ע"פ אחדים מכלל קהל הצופים, כמי שנמדד בסקרים של נלסן כאשר התקרנה ב-1977 הסדרה. שורשים ויהל קהל מסת 135 מיליונים וישעור ממוצע ממספר הצופים של אחדים.

"עריקה" מאסיבית של צופים אמנם תהיה לרווח של הסדרה. "אמריקה", קבוצת ליברליות חוששות כי תגביר את הרגשות האנטי-סובייטיים ותקשה על השגת צמצום הנשק הגרעיני. לדברי שמירנים חסרי ריאליזם המציג את הכובשים הסובייטיים כבוגזים, תחנות מסונפות לאיי.בי.סי. בערים שונות — האיי.בי.סי. עצמה — מבטיחים זמן שידור לביקורת שריחוקו לשעבר דין ראסק, אומנו מאסטר חייג וכן שגוריות ארח"ב לשעבר באר"ם ג'ון קריסטל על המכתב וכו' ואשמה כי "אמריקה" עלולה לגרום התמיכה בכוחות השלום של האר"ם בתאורה אותם ברוטאליים. האר"ם שכן את תיאודור סונדרס, עור הנשיא קנדי, כדי שיהל מר"ם על הבנת שיתוף תחלונות הביאור לכן, שלטי כל חלק של הסדרה

השנה היא 1987. עשר שנים לאחר שהרופים השתלפו על ארדב, שרוחה נפלה בקרבם בלא לירות אף ורייה אחת. חיילים אמריקנים, המרים לפקודת וקרמל, משלימים סדר באוכלוסיה בסת האלימות. הכובשים הסובייטיים מושלמים הפעולה האמריקנים נהנים מקניינאק מן 85 שנות אך האיש המוצען חי חיים קוריוזים. חומר תעמולתי במקום בשר אופלים מיידיבורג, זה פורטו את בעיית המלפפול, אומר מישור המנפת לראות את הצד החיובי שבמצב.

את הילדים בבית הספר מלמדים גירסה חדשה של ההיסטוריה, לפיה קארל מארכס הוא אבי האומה. את מתנגדי המשטר כולאים בגולאג ארשם בסקסאס. ומוחתים ביקורת אחרים חיים בגלות. אחרים רבים חיים בפחונים ובדונים בגוסט הששל הגדול, בנבראסקה. האומה לכאורה ארישה, אך מוחת לפני השטח מבשילת תסיסה ותתגורר.

זהו התסריט המור של "אמריקה". סדרה בת שבעה פרקים ברשת איי.בי.סי. שאף לפני ראשית שידורה מעוררת כעס בקרב השמירנים וועם בין פעילי השלום. מרגיזה את ברי"מ, ומציעה את האר"ם. בעקבות הרעש נוחכה הסדרה, שעלתה 40 מיליון דולרים, לאירוע הטלוויזיוני מס. 1 של השנה, וקרוב ל-50 מיליון צופים פתחו את המקלט כדי לצפות ב-15 בפברואר במחנות הסדרה. אני מצפה כי מספר הצופים לסדרה זו יהיה שיא בתולדות האיי.בי.סי. אומרת ג'ין ולש, מנהלת תחנת טלוויזיה בריצ'מונד, וירג'יניה המסונפת לרשת איי.בי.סי. אולם לדברי מבקרים מסוימים זוהי תחנית דמונית, ממש כמו "אמריקה". "הסאגה" בת 14 שעות וחצי חסרה את העצמה היסודית אשר ציינה תוכניות חביבות על הקהל כגון "שורשים" ו"רוחות מלחמה", שתי סדרות קצרות שהיו מבוססות על ספרים שהעניקו יסוד סמכותי מוצק לתסריטים. "אמריקה" תורבה מלכתחילה למען הטלוויזיה, שלושה חלקים הראשונים של הסדרה — שתוקרנו מראש בפני העתונות — מציגים סרט ארוך המבוסס יותר על מסביר פילוסופיה מאשר על דרמה, כקטע אופייני אומר קולונל סובייטי למשתתפי פעולה אמריקני. יהיה לכם חופש, אך קיפוחם את התחלבות.

המפיק במאי תסריטאי דונאלד ריי מודה כי "אמריקה"

דונאלד ריי, המפיק במאי תסריטאי

השנה 1997. הרוסים השתלטו על אמריקה. מחנות הסגר אי-שם בטקסאס. סידרה חדשה ברשת איי.בי.סי. שמעוררת רעש

מאת אלווין פ. סאנוו, ליסה ג' מור ואלניבט בלאוג

מתוך תגיון אנד וורלד רפורט

קיים קריסטופורסון קולא את "שבועת הכוח"

פליין סט אולפן

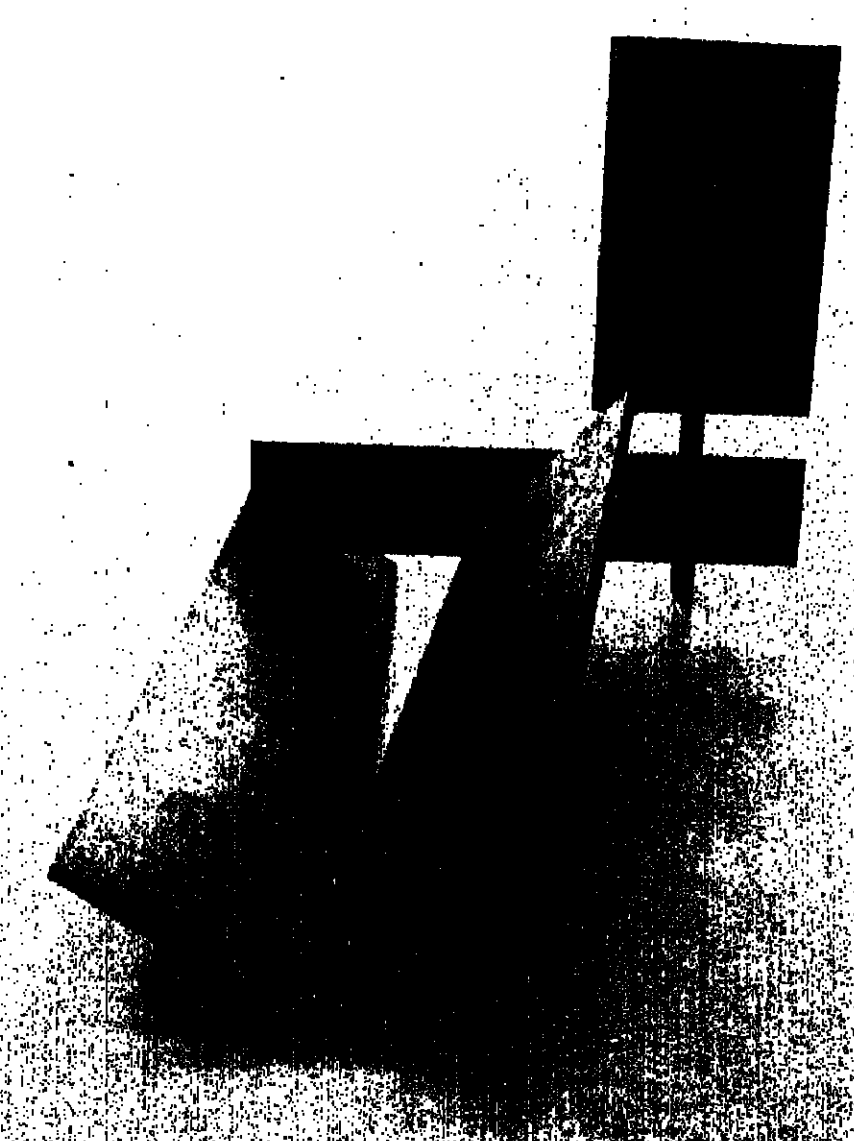

אמריקה

יחזקאל ירדני, "מחזור למול קליי", חומרים שונים, 1986

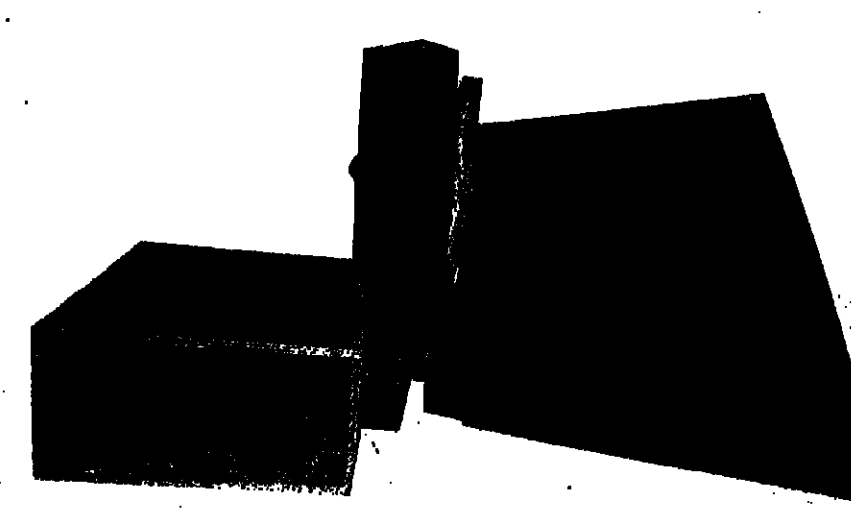
יחזקאל ירדני, "מחזור למול קליי", 1986

בגליית הקיבוץ בת"א נפתחה תערוכת ראשונה בסדרת תערוכות "אמן מזמין" - יחיאל שמי מזמין ד פסלים. התערוכה היא תוצאה של הצעה שהציעו לגלריית הקיבוץ, מסביר יחיאל שמי, כדי להחיות את הגלריה, המטא לפי הרגשות בתקופה של שקט תעשייתי. הצעה לערוך סידרת תערוכות שבה אמן מזמין את עצמו ואת חבריו (עליו תפישו, גישתו וטעמו). הסכמתי להיות הראשוני וזו התוצאה.

לאחר לבטים החלטתי על תערוכת פיסול שתהן תמונת מצב של הפיסול בארץ. תמונה צנועה, חלקית, ללא יומרות מקיפות. חשבת על תערוכה כזו כי אני חושב שצריך להגביר את תצוגות הפיסול וש פיסול עכשווי טוב, ישנם חששים מעניינים, יש השפעות וצורך להראות כל זאת היה צריך לקיים 4-3 תערוכות כאלה בשנה, בהן ייחשף פיסול מים שאינו סלונני, זהו פיסול-גלריה השונה באופיו לחלוטין מן הפרויקטים הממסדיים הגדולים, אשר הציפו

יחיאל שמי האמן המזמין יחיאל שמי
הקובץ: יחיאל שמי
למחזור למול קליי

מאת חיים מאור
צילם בועז לניר

יחזקאל ירדני, "מחזור למול קליי", 1986

אחת בשנים האחרונות (עבודות פיסול מנס, בטרומצ'בא וכו') ונוצר חרושם שיש זה מה שקורה בפיסול העכשווי. העבודות המוצגות אינן מודלים ל... אלא עבודות שנעשו במיוחד לפרויקט גלריית הקיבוץ. אני נתתי תחזית, הורתי לא להתמסר לרוחב ולתחשבה כמובן, בגובה הגלריה. על פי תפישתי, הרי תערוכת פיסול נטו, נקי, ללא שמואליות וחששות חוץ-אמנותיים. זהו פיסול אוניברסלי שנעשה בארץ, ובין מה אפשר לראות בתערוכה.

● יעקב חפץ (אויילון) מציג פסל ברזל צבעי לברורה חלק נוסף צבוע באדום, אף על כסוס אבן. האבן, מסותתת במלכה, באחד עם המטען הארכאי והמסורתי. קונסטרוקציה הברזל שטוחה וקווית, אורגנית מאוד וקליטה ויזוית הפסל מונחת או על גבי זר ומסתרפת לשלמות אחת.

● יחיאל שמי מציג פסל "הברית" כסאות צבועה בצבעוניות ובתחושת פיסול מינימליסטית ומכונה "כסאות מדיטציה". לבריו, הוא מתייחס למרות הקומונות מסביבת האדם וצבע הספר וממציא אותן בתקשר חדש לאלה מסביבה.

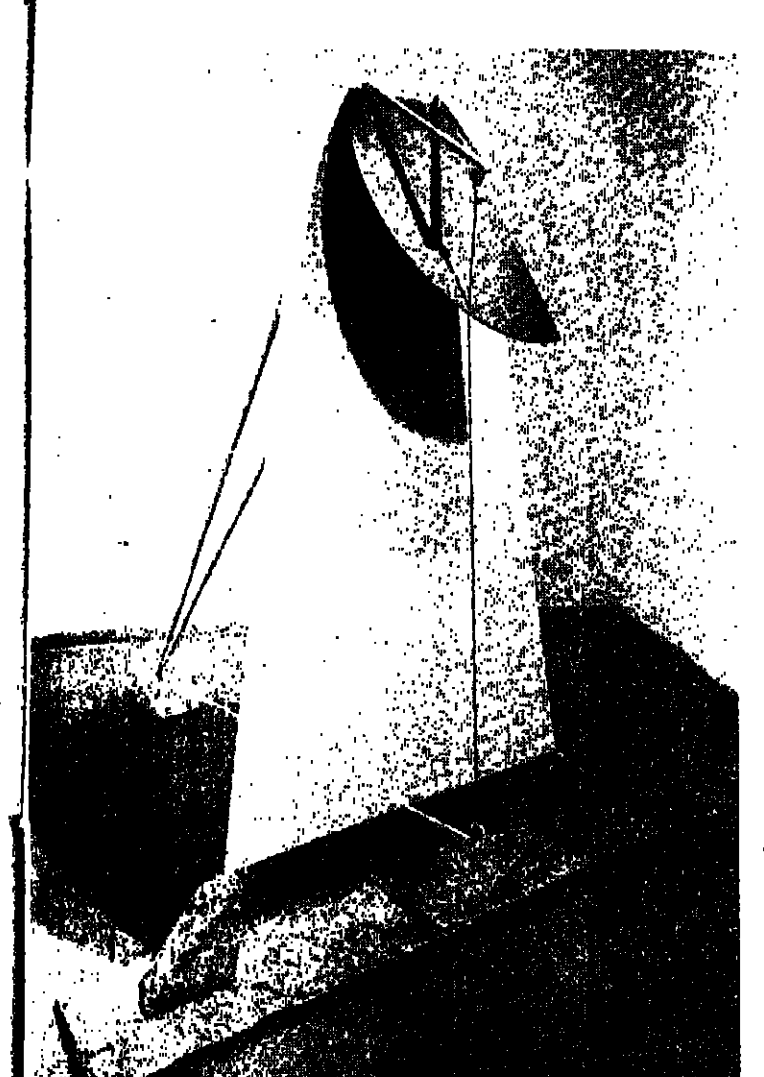
● יחיאל שמי מציג פסל "הברית" הברית בין עץ ומסורת. פסל זה הוא עוסק בשנים האחרונות שמי הוא מציג בעבודתו פיסול נטו. פסלים המייצגים את עצמם ומאזנים במסגרת פרויקטיות אחרות. המסלולי בכוח הארגון הפנימי שלו.

אמצעים של רישום-פרסקטיבה ופרסקטיבה ממשית של אוניקסיים ממשיים, העבודה מאוד סימטרית ובנויה על מערכת היררכית של השתקפויות (ומכאן חשש מראה ומראה כאחד). הצורה החוזרת דומה לעיניים או למדף עם תחושת תנועה אשלייתית. מעין רישום תנועה. לדבריה של דורות צורה זו הינה סוג של סגנון-פנים ועץ כאחד. הפסל בגלריה יוצר מצד אחד, כותרת התומכת בתקרה ומצד שני צורה הפורצת מן הקיר אל הרצפה והחלל.

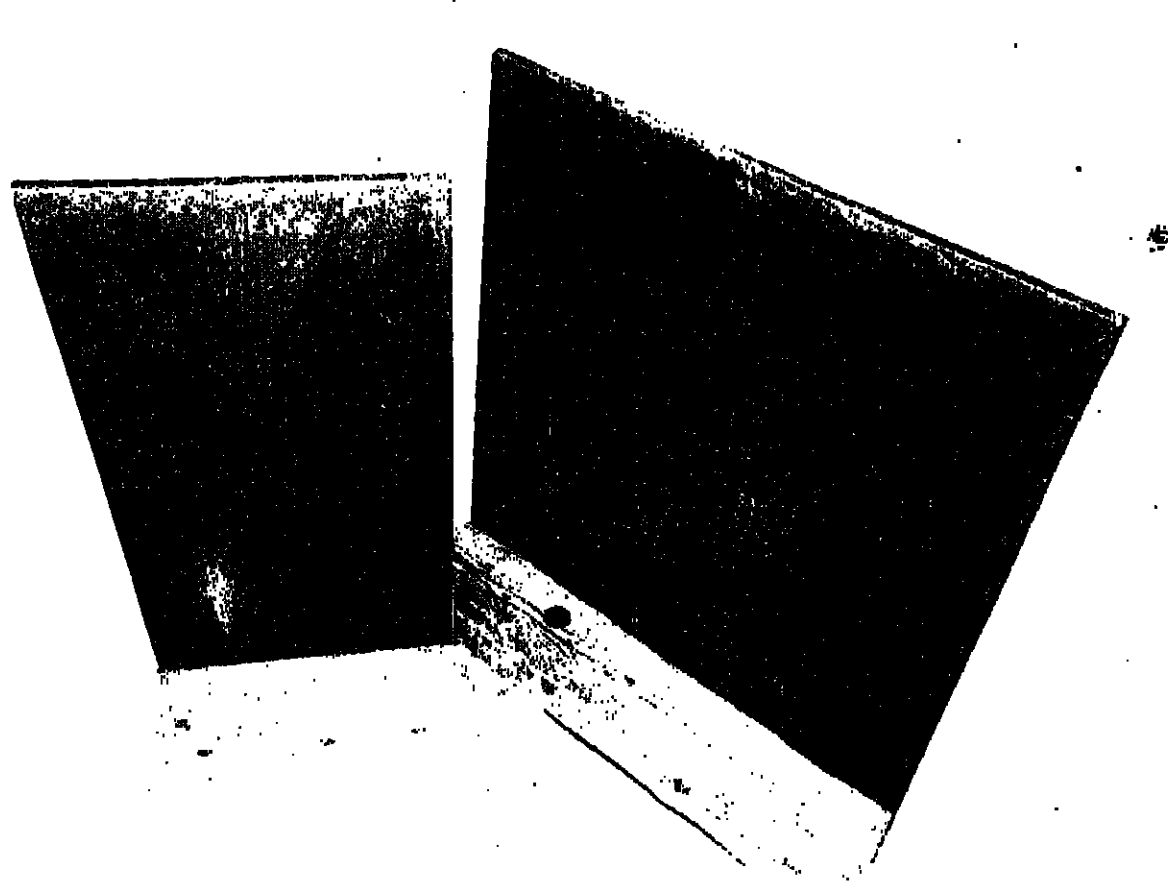
● פסלו של יחזקאל ירדני שונה מעט באופיו מן הניסיון של הפסלים האחרים. מחזור למול קליי עשוי מחומרים שונים, גושיאות וקרטונים ממחזרים וצבעים. ירדני מרגיש כי מדובר באובייקט ששים את תפקידו ותנועתו לטוב דרכו. את התנועה האמנותית שלי בחומר אני רואה כמעולת החייאת. איני נמשך אחר יופי חרס ואני מתמקד בצורה או מטקסטורה. הנושא היא קונסטרוקטיביות - האפשרות להתחדשות ומתן ביטוי לכל מה שחינו חקר של משה.

ירדני הוא בעבודתו כלי לבטוי רעיונות חברתיים, אני משווה בין החיים והאמנות בין רעיון מופשט לעשייה חמיונית בין תפישתי את החברת כקומונה ומתחרות לבין הגלגל האמנותי המתחדש.

7 פסלים מן השורה הראשונה בפיסול העכשווי, חיים בשנים, בחלל אחת צריך לראות

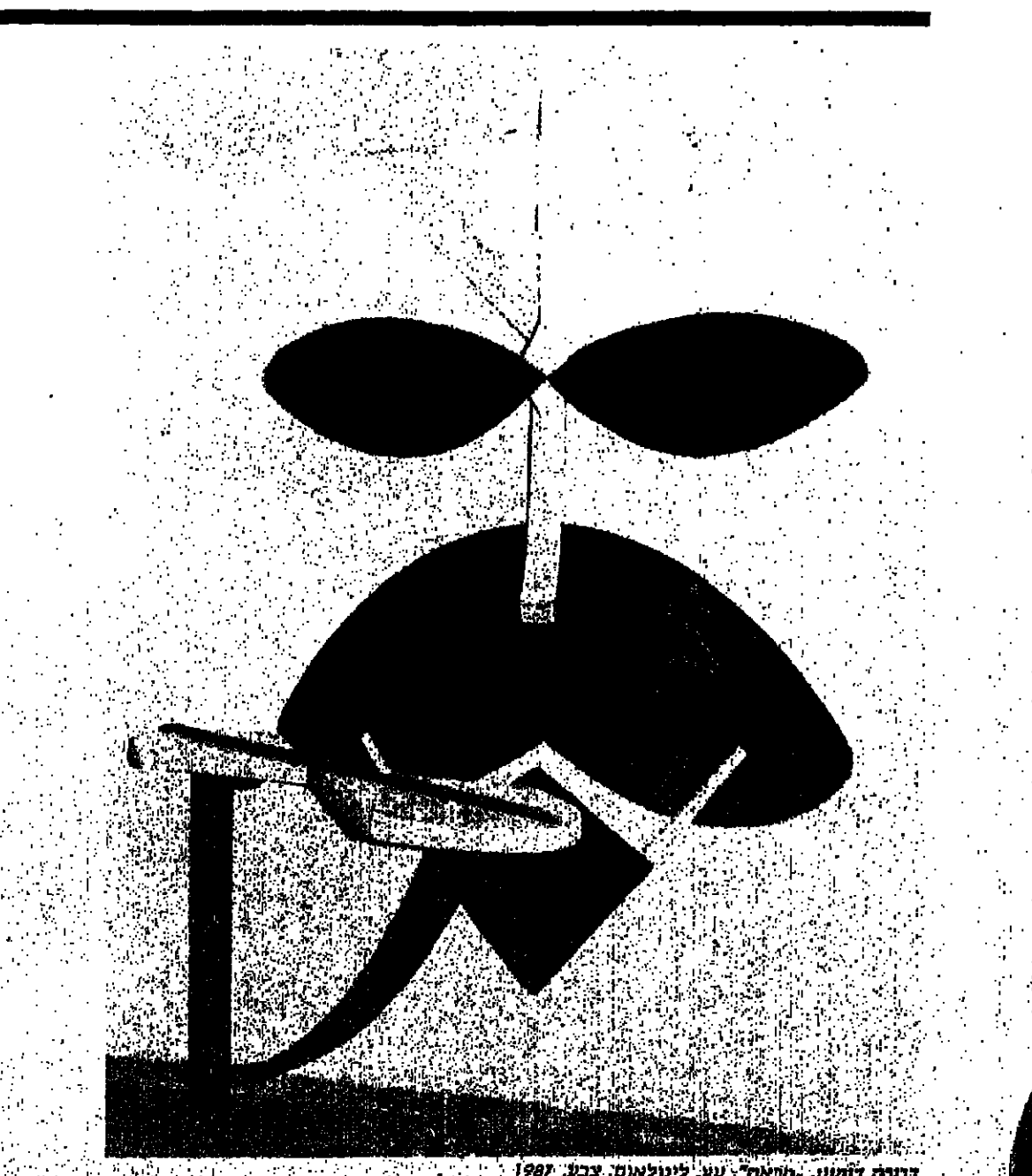
יעקב חפץ, פסל ברזל, צבוע לבן, ואבן, 1986

יחיאל שמי, "הברית", ברזל ועץ, 1987

יחיאל שמי, "הברית", ברזל ועץ, 1987

ירדני דומני, "מחזור למול קליי", 1986

מחזור למול קליי

09 JUL 1978 | 16P N JN

[illegible]

עד מתי יתמשך תקומת הגיאות? דומה שבלהט העשייה, יזימת העולים והכספים והפיתוח המואץ, איש לא נתן דעתו לסוגייה זו. הכל נשחמץ בשטף ההתרחשויות. ובערים הגדולות לפחות (בעיקר בתל-אביב), מי שלא היה מעורב בפעילות הכלכלית המואצת, חש עצמו לא פעם כ-בטלן.

כמו במקרים דומים אחרים. הגיאות חולידה גשונג
בבלתי רגיל בענק הכוללת 50 צינור מרדוד לחדש וב-
1935 הוא בתל אביב כ-30 סינימ בקנים - סמנינים
הובנק היחודי הגדול והרמוביל אפי' (אביסמילודו
בליל). עד הקנים עשנו ששנו שמוט מקטנים כמו
כמו יחודי בעני. על הבקנים לא היה שום פקוה. ודיו.
לפחות מקרה אחד. שבתל אביב נפתח בנק. שהלך
היחודי של הונס 200 לאי בלבד.

אם היה מי שהזהיר ממני סופו של גימור האשראי הזה – קולו לא נשמע, ומכל מקום קשה לגלותו בעיתונות דומין החוזה. היעדרותו היתה כללית וסופה הגיע בספטמבר 1935. קשה כיבה חציונית כלכאור: שמר חשב. הרדיו נקשרו מאטליסל. בניסו מסדולנו, ולסמו עניינים (לחבש) נשקטו אטאומיה בית חאליה, ולסמו של ברד מלש אליה באוקטובר 1935, על אף התנגדותם להאומותים (מפרשות) למדין) של חאבר הלאומים, אוליתו ורצמה.

כחודש לפני הפלישה, כשנדמה היה כי המלחמה עומדת לפרוץ בכל יום, משטח. בהלת הוצאת מיקדונות"

ב מי שמרבה לעסוק בהיסטוריה הקדומה של הארץ הזאת, מתעורר לעיתים גם בלבו אצל חוקרי-עבר לא מעטים, רצון להעמיד במבחן את האמירה השחוקה: **ההיסטוריה חודרת לעצמה**.

התאמנא אפשר לטול סרי מן העבר, לבדודו. נתנו לעומדנו. ולהעיר בידע המתקבל בחוץ או בעתיד לכאורה חתשובה חיובית: למעשה הדבר אינו נעשה, וספק אם הוא ניתן לבקוץ. שהרי אין שתי תקופות או שתי סיסטמאציות דומות או לא.

ובכל זאת.

[illegible]

לידי הארץ (1984), שירת בנחל זמננה עם מיוסרי ליכובי נחלעונו. עסק במריבה ובמסדה ויחזקאות ושימש כמפקד גלי צה"ל. כתב ועורך עשרות ספרים בנושאי אידיש-ראל ותרבות ויחזקאות. עורך, מבכר, תעודת. עורך, העוסק בתרבות אידיש-ראל. בעל תואר ד"ר מאוניברסיטת תל-אביב ומרצה בה בנושאי היסטוריה של אידיש-ראל ויחזקאות.

נחש + 3

John C. Deane

פנינה היא פנינה היא פנינה

מִיָּה חֲנֻכָּה: מִקֹּדֶם מְאֹד לְמַדְתִּי לְנַעַל אֶת מַה שְּׂאֻלוּהִים נָתַן לִי.

[illegible]

הוא היה חלילה להם להחליט על כך. ודאק יהיה תלמידה טובה. למתי ששנינו יכולה לחכות לעזרה מאף אחד. אני לבד, כבר צריכה לעזור הכל, ואני כבר מקדש מאוד למתי לבצע את כל שאולתינו. נתן לי. עשיתי רישות כשעזר אחד עזר לא רובי על זה, ובעצתי שיש לעשות את הענינים הישנים שלי, כך, שראוי אילו זה משתן מתיחה. התחלתי לקרוא וניסתי לרדב על הספרים. ולחלילה דעתם מאמצעניים לרדב אחי ריבדו אינטליגנטי, ריבדתי, כמו שצו שארבר, הבצא לא היה כשכילי ומחר הספתי עזרלמות ואחרי אחי.

[illegible]

עליו ועליו עזרתי וקדשתי ובראתי באותו מקום בית
מלאכה למקדשותי. מה היא ריחת אשה צעירה
ונאה ורצחתי ולבנת אחרי יום עבודה קשה.
נרצה לי שחייתי. ודברתי. אהבה אותי. זה היה טוב. כלילת
לסעון ונגנת אהבה אותי. זה היה טוב. כלילת
שכנתי מתחת לשמיכות ולמעמקים תתעוררות
כשאמא היקניתי ביתנה. נולדה לי עוד אחות,
אן לא היה לי שום קשר איתה כי אמא התגרשה
אחיה למסור, לא יכלה לשלם בשתי ילדות.
הבי נראה וזהו כשהייתי צריכה לבוא לבית
החינוך. סתרת כלילת. במיוחד כשאמא לא
היתה בבית. ולקוסט חגגה בעני. הוא לא
ישים מתחם בבית. שאפשר ללכת אליו
בשמיים ולא צריך להתאכסן שעות ארוכות.
כשהייתי רציתי לחיות כמו כל הילדים
הנוריים שליו עמי. קרוב לשכונה. ויחולות.
למה סטו הילדים הבאים שקלתי כה לבנה
במחנה. כרדי מלום. לנו ותמוץ עץ. לא
ידעתי מה זה לום כלל ותמוץ עץ. אז הייתי
לעצמי דגש על הילדים שחתי והקדתי
ושלי מאדו הבנים ותחילו להביש אלי
מלחמים.

同治庚午

אני סולדת מלכוש עשוי
עוד, כי קציני האסאס
של היטלר לבשו מעילי
עור ארוכים שחורים
בילדותי ידעתי —

מעיל עור שחור. זה משרד ממחיד. העור של
שנתו 30-40 דולר היה עור חזק מאוד של ימים.
היה קשה להדביל ידו עור כלבן בן 70 ונעים
למצב. כל משתמשים לציבוב גברים, ואפילו
למלעי חדר בעור בקו קשה יותר מעצבים
אני תוררות, עור ובד נזש, כבש, בת יענה
ואפילו של תרגוליו ודור דברים שנתה.
אחת גבה, כביסקילס, מלישה וטפחות.
בצית העור היא מלכת מחשבת ומעצב
אוטונטל לא מעצבים דגמים מיותרים מ
החומר היקר, ומייצרים ממנו דגמים יוקרתיים
כמו שמלות ערב שמלות סופרלס קייציות.
אם שמלות ערב מקושה נמסות באשיותן
או אפליקציות שונות. חברה, ויקי ואק"י יצאת
כקליציה מרעיונות ואפילו תחזקת
ליקיות, החל מרגמי רוסית הצאית ועד
הליקיות אלא פאסאל, צאית צמורה
קצרה, וחקל עץ הידור גלילית של צמורה
החול הצבעים השוליים זה שחור, אדום
ולבן, האופנים נבונים מאוד, ואם אדם
קלסאי תחפשו לביש אותם שנים או כראי, כי
הוא נשמר מקוץ, אך לבד כראי אחתה, כמו
המלך הליקית שבצילית עור חזק.

**קנייה
נכונה**

מקצוע חדש בא למדי-
נה כידור מאורגן ליל-
דים במסגרת של ימי
הילדוּת בא חגיגות
והצגות, ככר שנים זכות
החג שכינתו שלמוֹת הצגות בידו כליל שבת
בבית אודי הדלמיריס. הרשתים לילד למצוֹל
מסיבה מאת עולה חד, חורפנות, אלת מרזב
רק על מה מתקנים. פיתוח-ועקבינות אלה על
החיים שנגנו בכתים בגלל התפרעות הארצים
מבית שפעות. ההורים התחילו להאמין מארגני
מסיבות, חגות, היקשור גדל והתחזק פוריות.
כדי זה מסיבות יותר מ־150 מ. כחונות. החל
מארגני מושק. ביגנו, שידה בציונה
התפסו אמונותיה, ביגנון כובות, היקשור
כליודי אקורדיון, או השמעת מסיבה
כליודים מעל כסות. מושקוֹת חגות
והתחזקות.
שוחות! עם כמה מארגני ומצוי מסיבות
כאלה והצגות מושקוֹת שלהם, הוא — ריכז
מקצוע ילדים. והעסקות במידע שניתנים.
השתיים בין המארגנים שאני יורשתי עליהם

הם בצבית. בן 15 ואחיו מאיר בן 17, והאחות
הקטנה לימור - בן 12. למרות גילו הצעיר
מנהל צביתא את העסק הוא שלישי לו
שתי התיבות, אחת מהן נמשכת 4 דקות,
והיא קרו העשק קסמס. אחי ואני גמרנו קודם
לסמיטת ואנו חברים באחדת הקסמס, אנו
אפשרת לנו קורסי והשקלמות עסק כחדש
ויצאנו בעברתנו. בנות האחרון ואנו משפחה
את אחרתנו הקטנה לימור, אחי הכות לידור
כאותן 12 ש"ה, גילוס הוצאת נסיעה
התכנית האחרונה גילוס גן עד גיל הבר
מצוה. התכנית השנייה מורכבת מאר
נמשכת שעותיים. וזה התיית המפרכת מאד
כלל, מחשק. חברת משחק בינו, והפעת
קסמס. שירי צבית וייקודס. מחד
המסביב 180 ש"ה צבית הוצאת נסיעה. את
התפסים למשחק הבינו אנו מביאים, וזה
נכלל במחיר. וזה להחזיק אנו למחול
חדש מלאש. מאד מוסיק אנו וליס במיוחד
כי אנו צעירים וחדשים במקצוע.
זה כבר בן 28, מטרולנס למחשקה
למרוח קצת כח לעלידי התיית מסיבות
ביתיות. אנו גורל לילדים יחדיו של שעה
חצי. מנגן באקורדיון, וייקודס.
הקסמס קסמס, כל אנו במחיר 120 ש"ה בלבד.
אנו מנצח ונגות האקסמס 250 ש"ה ואנו
300 ש"ה התיית מסיבה ביתית.
אלימור מנגנת, וזה את אחד מחפשי
ההצגים, וזה מספר שכר. שנים רבות וזה
אנו מסיבות ילדים בבית הוריהם ופירות
אשרת וזה. מלשן התכנית בשעת חצי וזה
מחולק שירי וייקודס. וזה אנו מנגן באקורדיון
מחולק. קסמס ללפתה וייקודס. וייקודס.
וסיפורים. מחד כמח. חברים אומרים הוריהם
למן לא ידענו עליו וזה וזה.
עודדו וזה בעצמות הוריהם וזה המבזרים.
זה נהנים. וזה, השקלה וזה נאמן. קודם
לחנות המסביב ילדים כמח. וזה וזה וזה
כבר וזה מקובל וזה וזה. לא לא כל
מקובל. בן אנו וזה וזה וזה וזה וזה
לוקח וזה נאמן שיריות עליו. וזה
לפי הנחנות אנו המפרכת וזה וזה מאד
ולאנו וזה מפרט של ממש

המסורבים הללו

אבן — בראש היסודות החדר של באמנען
שיבוש תהבירי וחדר של באמנען
בקר. כמובן עליי יצחק רבין ואי
נתקלתי בו. לא ראשונות. אכן באמנען
שימש כנו, והקנין ידוע אם בא כנשל
וימוצא אסמ', לדעתה, תבוע המלה. אכן, זה
ורק בראש שימש. אכן תבוע הירב', וזה
הרין בכל המיקרה כולו. ואולי באמנען
שימש — עיקרי או טפל — תחליף מושלם
הוא, באמנען, לא באמנען.

מי שמקפיד על לשון מיקרא כהלכה, וסו
הסחם יתיריע על כך. ואולם אצל רוב
העברית הישראלית המהורה נפיש
מתגרש לשון, שבושות תבניתו והיבסו
מורל במתח לומר, למשל: אתי ידוע
את מצבר' חרששני שמייתר למסות לחקן את
המגנה ולחזור את אכך' למקומו, לראש
המישור.

[illegible][illegible]

חנן גיבליק, כפר חב"ד,
מושבניק ותיק, "גזע" הראויה
בשם הערבי אדם שלא ניתן
לעשות עימו שלום, כיוון
שאנו יושבים על אדמתו.
מונולוג מרגיז ומזעזע על
עתידי המדינה. חשוב להכיר

[illegible][illegible][illegible]

07

חונק חיים

אני לא יכול לעמוד כל היום ולצעוקו געוואלד, גם לא ישמעו לי, אבל הערכים לאט לאט יחיו שם רוב אתה מבין.

_____

תחשבה דבר אחר: חזן חזן שגם אתה תחשבה דור' נבסכה.
ששנה כשדא ארחות מוקדסות מיס ורחיים, וכדא שאל
תחלובת יחר מי ואולי אפילו ששמיס. לי חזן חזן'.
לא ארחא קצת חזת. חזת רואה את אשתי, וכל בדבר
חזת ארחא הידידיס שגארוש בתור הכפר. חזן וכל מידיב
מבאימס מכחין אבל תאמין לי, עשיתי עסק טוב. עכשיו תראה
לפני עשרים וחמש שנים, כל בדרכו. אני יורד לי לחדר למסכה
ויושב שם ערב את רשואל ואתי איהם נר ערומה הלמיס, את
עניתי: לי דא ממיל עוררת בדורה בחנות חזן. טוב, היא
הקבת ברא גניס, קצת פתוח למעלה כחולצתה הראיתו שזי
לכח בתחין, ואז אתה אומר לי את גניס, חזן יכול לסדר לי את
החולצתה ואת הלכר'בן שמע, איך אמרת שוקאית' כל חזן, איני
אחוב בדחוקות דחיים' כל, איני אחר לר'בן, לרשק בת'בן.
שאעשה שלום בין כל מיני משפחות, אבל אני נחת' לי מה פליק
בן בחוכות שזי לי, ודא תחפר' לי דגב. ועלית עול' ואני
מחתי' לי את הפנים, דא שומע' קרעתי' לי את הפנים. אני

[illegible]

_____

_____

